

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Pavla Vrchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním, **Obvodním soudem pro Prahu 10** a **Městským soudem v Praze** na straně druhé, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 16 EC 150/2010, ve věci žaloby o zaplacení 4900 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **Vodafone Czech Republic a. s.**, se sídlem v Praze 10, Vinohradská 167, IČ 25788001, zastoupené JUDr. Romanem Majerem, advokátem, se sídlem AK Krakovská 1256/24, Praha 1, pro doručování Úslavská 1256/33, Plzeň a žalovaného **M. R.**, zastoupeného opatrovníkem Š. D.,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. 16 EC 150/2010, o zaplacení rozdílu mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu v částce 4900 Kč, **je soud.**
- II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 7. 6. 2011, čj. 16 EC 150/2010 - 18, **se zrušuje.**
- III. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2011, čj. 72 Co 402/2011 - 29, **se zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 21. 3. 2012 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, navrhl Český telekomunikační úřad rozhodnutí sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 10 a Městským soudem v Praze ve věci žaloby o zaplacení částky 4900 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně podala dne 19. 7. 2010 u Obvodního soudu v Praze 10 návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, v němž uplatňovala proti žalovanému své právo na zaplacení pohledávky ve výši 4900 Kč. Z obsahu podání vyplývá, že žalobkyně uzavřela se žalovaným konkludentně dne 29. 1. 2007 smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb Vodafone

evidovanou pod č. 4480508 (dále též „účastnická smlouva“). Vedle účastnické smlouvy uzavřela žalobkyně se žalovaným též kupní smlouvu (evidovanou pod č. 100006780), jejímž předmětem byl prodej mobilního telefonu typu SONY ERICSSON K750i LIVE!, za podmíněně zvýhodněnou kupní cenu s podmínkou, že žalovaný je povinen aktivovat předmětnou SIM kartu a od té chvíle řádně užívat zvolený tarif vybraný při objednání (plnit všechny své povinnosti podle účastnické smlouvy a všeobecných podmínek), a to alespoň po dobu 6 měsíců.

Protože žalovaný ustanovení kupní smlouvy porušil, neboť v rozhodném období neuhradil vyúčtování do data splatnosti, byla žalobkyně oprávněna doučtovat žalovanému doplatek kupní ceny ve výši 4900 Kč. Nárok na úhradu doplatku uplatnila žalobkyně ve vyúčtování č. 72287427. Žalovaný však předmětnou částku neuhradil, proto žalobkyně podala návrh na vydání elektronického platebního rozkazu.

Obvodní soud pro Prahu 10 zrušil usnesením ze dne 7. 6. 2011, čj. 16 EC 150/2010 - 17 elektronický platební rozkaz, neboť se soudu nepodařilo jej doručit žalovanému do vlastních rukou, a následně usnesením ze dne 7. 6. 2011, čj. 16 EC 150/2010 - 18 řízení zastavil (výrok I.), věc postoupil navrhovateli (Českému telekomunikačnímu úřadu), rozhodl o nákladech řízení (výrok III.) a o vrácení soudního poplatku (výrok IV.).

Obvodní soud v odůvodnění konstatoval, že základ sporu vychází ze zákona o elektronických komunikacích, účastníci uzavřeli smlouvu dle citovaného zákona a spor vedou o smluvní pokutu, která dle zákona musí být obsažena ve smlouvě; pro takový spor je dána dle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích pravomoc Českého telekomunikačního úřadu. Proto soud výrokem rozhodl dle § 104 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, o zastavení řízení a o postoupení věci Českému telekomunikačnímu úřadu.

Žalobkyně v odvolání proti usnesení obvodního soudu namítla, že k rozhodnutí sporu není dána pravomoc Českého telekomunikačního úřadu, jelikož při prodeji mobilního telefonu nejde o poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ale jedná se o soukromoprávní vztah z kupní smlouvy.

Městský soud v Praze (odvolací soud) právní názor Obvodního soudu pro Prahu 10 potvrdil usnesením ze dne 7. 12. 2011, čj. 72 Co 402/2011 - 29. Městský soud uvedl, že předmětem řízení je sice částka odpovídající rozdílu cen zakoupeného mobilního telefonu, nárok na její zaplacení je však odvozován od skutečnosti, že žalobce tím, že řádně neuhradil cenu za poskytnuté služby elektronických komunikací, porušil závazek vyplývající ze smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací a spočívající v řádném užívání uvedené služby po dobu nejméně 6 měsíců, tj. závazek, jehož splnění bylo v souladu s obsahem kupní smlouvy zajištěno smluvní pokutou odpovídající rozdílu v cenách příslušného telefonu. Městský soud v Praze s přihlédnutím k usnesení zvláštního senátu ze dne 9. 9. 2008, sp. zn. Konf 27/2008, zastává názor, že žalobkyně ve své podstatě požaduje na žalovaném zaplacení smluvní pokuty, kterou byl zajištěn závazek využívat po dobu 6 měsíců sjednané služby elektronických komunikací a v této souvislosti též řádně hradit jejich cenu, přičemž rozdíl mezi zvýhodněnou a plnou cenou mobilního telefonu je významný pouze pro účely stanovení výše této pokuty. Charakter zajištěné povinnosti svědčí závěru o pravomoci Českého telekomunikačního úřadu. Městský soud s poukazem na usnesení zvláštního senátu ze dne 18. 5. 2011, sp. zn. Konf 70/2010 je názoru, že pokud by o smluvní pokutě rozhodoval soud, musel by nejprve posoudit, zda došlo k porušení povinnosti uhradit cenu za poskytnutou službu, což by znamenalo nepřípustnou ingerenci do pravomoci Českého telekomunikačního úřadu.

Český telekomunikační úřad (navrhovatel) následně podal zvláštnímu senátu návrh k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu; uvedl, že pravomoc Českého telekomunikačního úřadu je dána pouze v případech sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuelně o ujednáních na ně úzce navazujících. Nárok z titulu doplatku kupní ceny podle kupní smlouvy přitom takovým ujednáním není. K rozhodování sporu týkajícího se povinnosti o doplatku kupní ceny ve výši 4900 Kč s příslušenstvím je podle navrhovatele příslušný Obvodní soud pro Prahu 10.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku.

Komunikačními činnostmi podle § 7 citovaného zákona jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Podle § 2 písm. n) cit. zákona je službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplat, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášených sítěmi a poskytovanými službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

V předmětné věci žalobkyně po žalovaném požadovala zaplacení rozdílu mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu, nikoliv cenu za poskytnuté služby elektronických komunikací; na tento doplatek vznikl podle žalobního tvrzení žalobkyni nárok v důsledku porušení podmínek kupní smlouvy žalovaným. Při pouhém prodeji movité věci - mobilního telefonu nejde o poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah z kupní smlouvy; ačkoliv žalovanému tedy vznikla povinnost doplacení části kupní ceny jako důsledek nezaplacení ceny za telekomunikační služby podle účastnické smlouvy. Primárně se jedná o soukromoprávní vztah vyplývající z podmínek kupní smlouvy, jehož předmětem je nárok žalobkyně na dorovnání sjednané kupní ceny. Rozhodování v této věci zákon Úřadu nesvěřuje, nýbrž je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). K obdobnému závěru dospěl zvláštní senát již v usnesení ze dne 3. 7. 2003, čj. Konf 19/2003 - 19, publikovaném pod č. 47/2004 Sb. NSS, www.nssoud.cz.

Zvláštní senát z uvedených důvodů vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.).

Stranou negativního kompetenčního sporu podle § 1 odst. 1 a 2 zákona č. 131/2002 Sb., není jen soud I. stupně, který popřel svou pravomoc rozhodovat, nýbrž též soudy vyšších instancí, které k opravnému prostředku potvrdily závěr soudu o nedostatku pravomoci (srov. usnesení ze dne 30. 6. 2006, čj. Konf 132/2005 - 7, dostupném na www.nssoud.cz). Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci; dalšími výroky proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 7. 6. 2011, čj. 16 EC 150/2010 – 18, a rovněž usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2011, čj. 72 Co 402/2011 - 29.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy.

Zvláštní senát při posuzování rozhodných skutečností zjistil, a to jak ze spisové dokumentace Obvodního soudu pro Prahu 10, Městského soudu v Praze, tak i vlastním šetřením, vadnou identifikaci osoby žalovaného M. R. Žalobkyně v žalobním návrhu uvedla datum narození žalovaného „X“ a místo bydliště „Y“; oba soudy v dalším průběhu řízení z těchto údajů vycházely, přičemž na posledně uvedenou adresu neúspěšně doručovaly žalovanému písemnosti - usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 7. 6. 2011, čj. 16 EC 150/2010 - 18, o zastavení řízení a postoupení věci Českému telekomunikačnímu úřadu a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2011, čj. 72 Co 402/2011 – 29, o odvolání. K rodnému číslu žalovaného, které soudu poskytla žalobkyně (viz č. 1. 2 a 13 spisu obvodního soudu), však zvláštní senát zjistil v centrální evidenci obyvatelstva evidenci odlišné fyzické osoby. Předmětem kompetenčního sporu je určení, kdo je příslušný rozhodnout spor ve věci doplatku kupní ceny za mobilní telefon, přičemž takové rozhodování musí být především efektivní a rychlé, tak, aby příslušné orgány mohly co nejdříve pokračovat v původním řízení (k tomu srov. usnesení Ústavního soudu sp. zn. Pl.ÚS 32/09 ze dne 2. 3. 2010, dostupné na <http://nalus.usoud.cz/>). Zvláštní senát se proto omezil na otázku pravomoci a věcné příslušnosti rozhodnout žalobní spor; pro účely tohoto řízení zvláštní senát dále nezkoumal podmínky žalobního řízení (srov. § 103 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů). V žalobním řízení o meritu věci však bude na Obvodním soudu pro Prahu 10, aby se zabýval identifikací žalovaného.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. září 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu